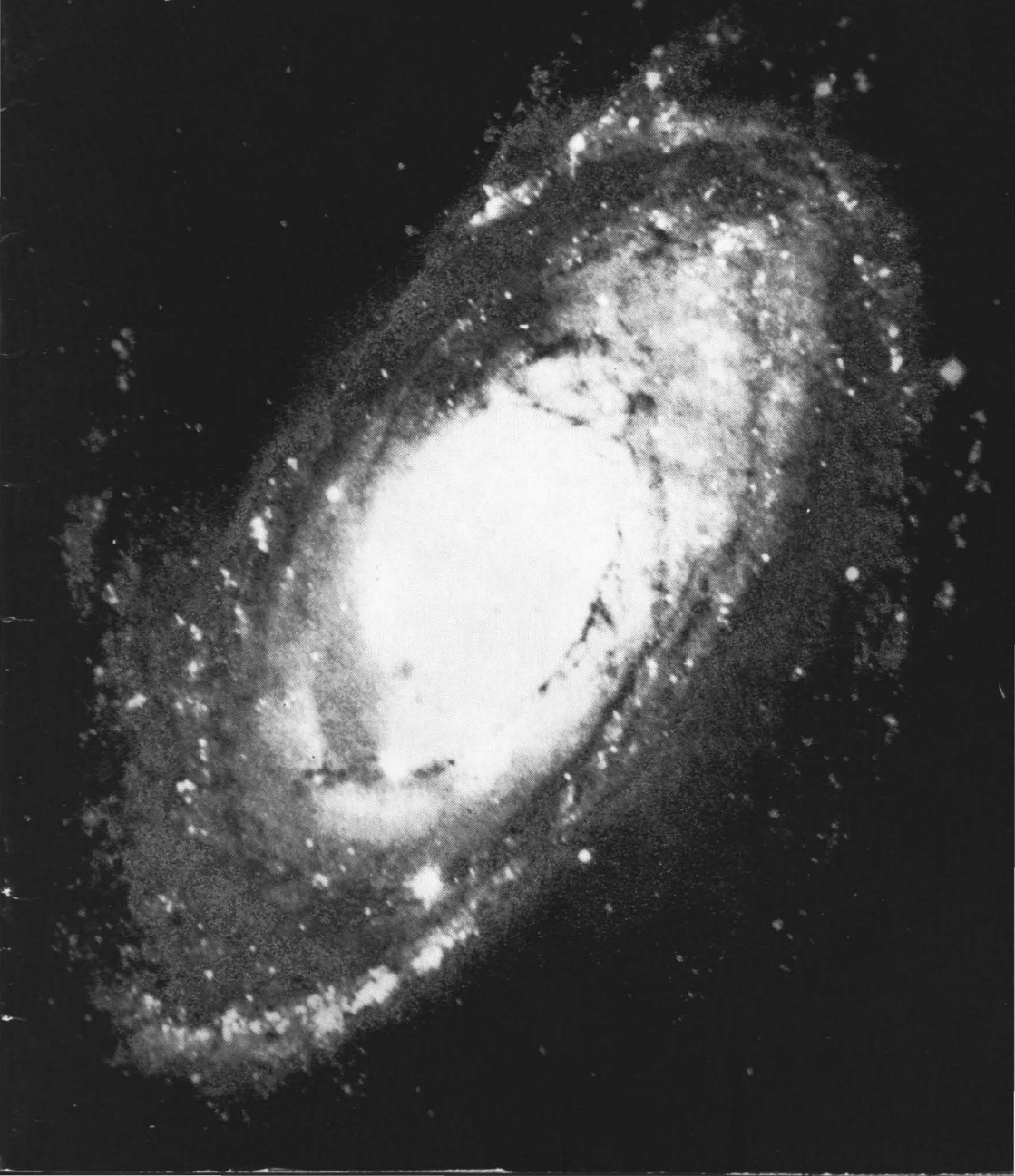

Galax

Galax

Årgång 3 - Nr 9 - September 1963

Tidn. Adress:

M. I. S., Fack 2012, Malmö 2

Red. och ansv. utgivare:

A. Holmqvist, G. Carlsson och Y. Freij

Sommaren 1963 blev för Sveriges vidkommande något bättre än de tre senaste åren, trots enstaka oväderscentra. På andra platser runtom i världen har det dock varit betydligt oroligare, med jordskalv, översvämningar och tyfoner. Flera vetenskapsmän börjar nu allvarligt tänka på om inte de stadigt ökande jordbävningskatastroferna kan ha sina orsaker hos atomproven. Det finns statistik som pekar åt det hållet.

Det är inte heller omöjligt, att de djupa lågtrycken påverkar människans nervsystem, så att svåra depressioner blir följderna hos känsliga individer. De mister självkontrollen och kan i detta tillstånd begå de mest bestialiska brottshandlingar. Dagspressen har tillräckligt med sådana rapporter.

Det verkar som om även UFO:s irriteras av de ständiga lågtrycken, ty ingenting av vikt har inträffat över vårt land under den gångna sommaren. Helt tyst har det dock inte varit, det har som vanligt förekommit flera observationer från alla delar av Jorden. Från Australien tex. har vi fått en mycket detaljerad och intressant rapport från februari i år, vilken också är införd i detta nummer.

Alve

DET KOSMISKA ÄGGET

av Brinsley Le Peck Trench

(Författare till "Men Among Mankind")

Människosläktet tenderar att värdera allting efter sina egna erfarenheter och data. Det är verkligen konservativt i sina vanor. I själva verket hade människosläktet ändå fram till senare delen av det 18:e århundradet lyckligt knogat fram i häst- och vagn-åldern under några tusen år. Sedan började plötsligt uppfinningar att "falla från skyarna". Under de senaste 150 åren har vi fått den totala summan av vår teknologi: - förbränningsmotort, jetmotor, överljudsplan, radio, television, radar, telefon, elektronik, kärnklyvning, rymdsonder och mycket annat. Nu för tiden är vi benägna att taga allt detta för givet. När ett nytt under avslöjas för oss, är det efter tio dagar inte längre ett under i dagspressen.

Jag är, uppriktigt sagt, misstänksam mot detta plötsliga hopp framåt efter tusentals år av överksamhet. Visserligen besitter fler människor idag en viss grad av "bildning", men har människan lärt att använda sitt sinne för mera skapande ändamål än för tvåtusen år sedan? Hur kan det komma sig, att teknologien praktiskt taget inte gjorde några framsteg alls under flera tusen år? De "under" som vi prisar - och ibland fruktar - fanns alla, väntande på sin upptäckt, för tusentals år sedan.

Människan är i själva verket inte särskilt skapande. I själva verket har det ägt rum mycket få verkliga "genombrott" inom något fält av den mänskliga aktiviteten. De flesta vetenskapsmän når fram till vad de kallar sina uppfinningar eller "genombrott" genom att applicera olika datauppsättningar med andra. Om de ej passar så sammanför man ytterligare datauppgifter med de ursprungliga, och så vidare. Ibland har de tur, och en ny upptäckt ser dagens ljus.

Detta är emellertid ingen verkligt skapande

tanke, eller över huvud taget Skapande, såsom det ursprungligen avsågs, och som användes i större delen av Kosmos.

Jag skulle vilja ställa en fråga: kan det vara så, att under de senaste 150 åren en viss högre stående planet har utarbetat ett intensivt program för människans teknologiska utveckling på jorden?

Den mystiska personligheten, greven av St. Germain, den store invigde ockultisten som var personligen bekant med de flesta regenter i Europa, och som av Fredrik den Store blev kallad "mannen som inte dör", kan vara en av de högre stående ifråga - en av besökarna utifrån. Han sades vara omätligt rik, men det är inte känt om han någonsin anlitade en så världsrig institution som en bank. Hans kunskaper i språk, politik, internationella affärer, konst, alkemi, ja, faktiskt alla ämnen, var oslagbara. St. Germain's minne var häpnadsväckande. Hans visdom och begåvning var faktiskt av "en annan värld".

Manly Palmer Hall ger oss i sin bok, "The most holly trinosophia of the comte de St. Germain", en mängd informationer om denna anmärkningsvärda man, som både behärskade telepati och konsten att gå in i sina vänners rum utan att begagna sig av dörrar. Hall citerar Franz Graeffe, som i sin bok "Recollection of Vienna", beskriver en händelse, där greven säger till en vän "...Än en gång kommer ni att träffa mig. I morgon kväll reser jag, man är i stort behov av mig i Konstantinopel, och sedan i England, där jag skall förbereda två uppfinningar som skall användas i nästa århundrade - tåget och ångbåten."

Det har funnits ytterst få människor, som förlänats med verkligt skapande förmågor, som skapat ting "bortom synhåll" eller utanför den accepterade tankens medvetande. Nikola Tesla var ett av de få undantagen, och världen var inte redo att acceptera allt han hade att erbjuda.

I vår tid, med all dess nyförvärvade tek-

niska kunnande, skyggar mänskligheten fortfarande tillbaka inför "något bortom dess horisont". Majoriteten av världens befolkning accepterar fortfarande inte att vi besökes av rymdskepp från andra världar. Det är bortom deras horisont, och den stora guden, Auktoritet, har på grund av speciella skäl inte officiellt givit sin välsignelse och erkännande åt dessa utifrån kommande besökare.

Bevisen för rymdskeppens existens har hopats till en ofantlig hög under de senaste 15 åren. Bokstavligt talat har tiotusentals människor i alla världens länder konsekvent rapporterat att de sett dessa främmande men välkända farkoster. I många fall har man haft oräkneliga vittnen till enskilda observationer. Ibland har nästan hela städers befolkning, som t.ex. i Farmington, USA, Oberon och Gaillac, Frankrike, varit vittne till dessa farkosters förvånansvärda manövrer. Bland vittnena har man haft "solida" stadsbor, sådana som borgmästare, högskolelärare och poliser. Vidare har man hundratals väldokumenterade fall från både flygvapnet och civila flyglinjepiloter + besättningsmän. Det underliga är, att om samma ansvarsfulla stadsbor vittnar inför rätten, att de sett Tom Bloggins sticka en kniv i Farmer Giles, då blir deras vittnesmål betraktat som allvarligt och accepteras troligen. Men rymdskeppen ligger bortom fattningsförmågan för huvudparten av mänsklighetens tankebanor och erfarenhet. Därför existerar de icke.

För 300 år sedan skulle färgtelevisionen, atomubåten och radioteleskopet ha varit utom synhåll för Jordens innevånare.

Dock, det finns en växande minoritet bland Jordens befolkning som godtagit existensen av både rymdmänniskorna och deras skepp som färdas över oceanerna i den så kallade "tomma rymden". Dessa människor har en svag aning om vad det hela rör sig om. Under de senaste 150 åren har en fruktansvärt avancerad teknik givits åt mänskligheten, nya uppfattningar har introducerats

inen filosofien och religionen av sådana tänkare som madame H.P. Blavatsky, Rudolf Steiner, Mary Baker Eddy, Krishnamurti, Ouspensky, Gurijeff och många andra. Kommunikationerna mellan länder och folk har blivit snabbare och bekvämare. Följaktligen har världen krympt i storlek. Allt detta är förberedande arbete för en expansion av mänsklighetens medvetande från denna planet till andra delar av Kosmos. Under det 16:e århundradet hölls den italienska renessansen strålande och i blomstring i det Elisabethanska England. Raleigh, Bacon, Shakespeare och andra från denna lysande konstellation av genier, fläktade på kunskapens låga och förde den västerut till Amerika.

Vi förbereder oss nu på den största av alla utvandringar, en expansion från denna planet till den yttre rymden. Alltsammans tycks vara utvecklingen av en välordnad plan. I tusentals år har människan till synes utvecklats mycket långsamt. Det finns ett talespråk som säger: "allting sker i rätten tid". Det verkar som om människans timme är slagen, då hon inser sitt ansvar och tar plats som medarbetare i den Kosmiska Planen. Mänskligheten har haft en lång och smärtfylld barndom, men är nu snart mogen att mottaga "nyckeln till dörren". Det Kosmiska Ägget är färdigt att kläckas.

Saucers, Space & Science (Kanada) mars 1963.

~~~~~

Vad använde grekerna för klister?

Det ligger helt säkert en förmögenhet och väntar på den som kan utröna vad för slags lim eller klister de gamla bysantinska konstnärerna använde till sina berömda mosaiker. Klistret var så högklassigt att mosaikbitarna än i dag - efter årtusenden - sitter "som klistrede". Inte ens i kanterna visar de den minsta benägenhet att lossna.

Man vet att klistret kallades croissani och
(Forts. sid. 24)

EN INTRESSANT TEFATSOBSERVATION

vid Willow Grove i Australien den 15/2 1963.

Efter en intervju med lantbrukaren Charles Brew, inspelad på band av Peter Norris, president för Victorian Flying Saucer Research Soc.

Fråga: Vid vilken tidpunkt gjorde ni observationen, mr Brew?

Svar: Skulle tro att det var tio över sju. Ja, tio minuter över sju var det bestämt.

F: Vad höll ni på med just då?

S: Vi mjölkade, och var väl halvvägs färdiga.

F: Hur lade ni först märke till att objektet kom mot er?

S: Jag tog just en överblick över korna, då det kom ned mycket brant österifrån. Skulle tro att det rörde sig om 45 graders vinkel.

F: Och vad liknade föremålet då ni först såg det?

S: Jag trodde att det var en helikopter - till en början.

F: Vad fick er att tro det?

S: Därför att den var rund, och för att jag naturligtvis aldrig tidigare sett några av de här ekipagen. Det skulle vara att begära för mycket!

F: Ja, och vad såg ni när objektet kom närmare?

S: Jo, först av allt såg jag färgen, och därefter de översta 2/3 då den kom nersvävande och stod orörlig. Sedan såg jag den nedersta delen som roterade i motsolsriktning. Jag lade också märke till en del skovelliknande utskjutningar runtom kanten, vilka jag tror framkallade ett vinande ljud.

F: Hur långt från er var föremålet vid detta tillfälle?

S: 75 fot bort skulle jag tro - kanske en aning längre - och på samma höjd upp i luften.

F: Hur beräknade ni höjden?

S: Jag beräknade den med hjälp av de där träden (pekår). De är ca 75 fot höga.

F: Ja, men låt oss nu komma tillbaka till objektets allmänna utseende. Kan ni beskriva den översta delen av objektet?

S: Den översta delen var en kupolformad sektion, och den var av något glasliknande material. Exakt vad det var kan jag inte säga. Mittsektionen, alltså sektionen mellan glaset och den delen som roterade, hade en grå färg, som påminde om krigsfartygens, och den såg ut att vara gjord av metall. Jag kan naturligtvis inte säga det säkert. Bottnen som roterade motsols, kunde jag inte bestämma materialet på, men killarna från flygvapnet frågade mig om det också.

F: Hur stort var föremålet?

S: Efter vad jag kunde bedöma var det 25 fot tvärs över, kanske något mer.

F: Och höjden?

S: Det är svårt att beräkna när man ser ett föremål under bara några sekunder, men jag tror det var något på 9 eller 10 fot.

F: Såg ni någon inuti, genom det som liknade en glaskupol?

S: Nej, en klar dag hade jag kanske kunnat, men det regnade kraftigt, och jag kan inte med bästa vilja i världen påstå att jag såg någon, fastän jag tittade nog så skarpt.

F: Vad kunde ni se på den nedersta delen?

S: Då den stod svävande kunde jag se de skovelliknande utsprången, eller vad det nu var. När den sedan for iväg, var den blå undertill, eller rättare sagt ett slags blekt blått. Det är nog det mesta jag kan säga om den sektionen.

F: Vad lade ni märke till då den for iväg? Ja, först svävade den naturligtvis, men under hur lång tid?

S: Jag skulle tro att det var under fyra eller fem sekunders tid, och det är ju inte särskilt länge.

F: Kunde ni bedöma hastigheten när den sedan for iväg?

S: Nja, vi bedömde, min son Trevor och jag, att ett jetplan skulle behöva öka bra, för att komma upp i samma fart.

F: Och den for iväg omedelbart?

S: Ja, en flygande start - ni vet, inte flygande, utan en stående start - och väldigt hastigt och mycket brant.

F: For den rakt upp?

S: Jag skulle vilja säga att den kom och for iväg i samma 45-gradiga vinkel, det är det närmaste jag kan bedöma.

F: För att gå tillbaka till föremålets utseende så tror jag att ni tidigare sade, att ni lade märke till någonting ovanpå kupolen?

S: Ja, något som liknade en slags antenn, 5 eller 6 fot hög, och som såg ut att antingen vara av krom eller någon annan glänsande metall. Om det var en antenn eller ej kan jag inte avgöra. Jag pratade med den andre mannen (?) och han påstod att det var en sådan.

F: Det fanns ju en del kor i inhägnaden, mr Brew, hur reagerade de?

S: Som jag sade till en annan herre som var här: de nästan slog kullerbyttor. Han skrev i tidningen att de verkligen slog kullerbyttor, men det är att gå för långt. De var verkligen ystra. Jag har aldrig förr sett kor så ystra, och de tar annars ingen notis om vanliga jetplan. Ett jetplan kan flyga över dem på låg höjd utan att de bryr sig om det.

F: Hjälpte någon dig att mjölka korna.

S: Ja, min son Trevor, och han såg det olyckligtvis aldrig, men han hörde det pulserande, vinande ljudet, och då frågade han: "vad var det?" och jag svarade: "ett flygande tefat", varpå han sade: "var inte så förbaskat dum, du vet väl att sådana saker inte finns", eller något ditåt, och jag svarade: "detta var i alla fall säkert ett flygande tefat". Han sade då: "I varje fall hade den bra fart, den var dubbelt så snabb som ett reoplan." Jag sade: "Den stack verkligen iväg snabbt, som om den satt på en jojo-tråd".

F: Så er son hörde den inte förrän den nästan var borta?

S: Ja, han hörde den när den stack iväg, men

han såg den som sagt var inte.

F: Har ni blivit intervjuad av någon representant från regeringen?

S: Ja, här var en man från CSIRO (Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation) och det första han frågade om var ifall jag hade fått huvudvärk. Jag svarade: "Det är konstigt att ni skulle fråga mig om det, därför att jag trodde det var alltför löjligt, och jag skulle aldrig ha nämnt det själv. Men jag fick faktiskt en blixtrande huvudvärk just bakom ögonen. Jag lider normalt aldrig av huvudvärk, så jag tog en Bex (motsv. Albyl) och gick in, men den tycktes inte ha haft någon verkan. Värken släppte av sig själv framåt kvällen - det tog hela dagen innan den försvann."

F: När fick ni först kännning av huvudvärken?

S: Det var när jag stirrade på den välvda saken av glas som jag först kände den.

F: Kom den omedelbart?

S: Ja, mer eller mindre. Ja!

F: Vad sade mannen från CSIRO? Känner ni händelsevis till hans namn?

S: Mr Berson... Ja, mr Berson hette han.

F: Och vad sade han om huvudvärken?

S: Han sade: Det passar bra in i vår teori. Vi har hela tiden haft ett intryck av att det var... ja, han gav mig ett intryck av att det rörde sig om elektromagnetism eller något dity - sådana saker fattar jag inte - och han sa att det var mer än troligt att det orsakade huvudvärken, och att det säkert tog hela dagen att bli kvitt den. Det vet jag i alla fall.

F: Vad gjorde mannen från CSIRO annars?

S: Han tog med sig stenprover. Stenarna var av speciellt intresse, för han sade att de var en slags järnsten - den kan visst utöva någon slags attraktion.

F: Hur lång tid efter observationen dröjde det innan CSIRO kom dit?

S: De var här fyra dagar efter, och flygvapnet efter en vecka ungefär.

F: Jaså, flygvapnet kom också. Vem kom därifrån?

S: Låt se. Mr Murdoch var en av dem, det är det enda namn jag minns.

F: Var han klädd i uniform?

S: Ja, de bar alla uniform.

F: Var de tjänstemän?

S: Ja, höga tjänstemän skulle jag tro, av hög rang i varje fall.

F: Vad gjorde de?

S: De fotograferade omgivningen. De hade långdistanskameror och mätte ljus och moln, ja ni vet, hur mycket blått det fanns i himlen och sådana saker. Det ligger utanför mitt område.

F: Hade de några instrument?

S: Ja, de hade kameror och så låg de och knackade på stenarna. De fäste också speciell uppmärksamhet på stenformationerna. Vet inte varför, men det gjorde de. Då jag ritade en skiss åt dem, sade de att den liknade andra observationer som gjorts i andra länder. Den var ganska exakt överensstämmande med vad som hade setts på andra sidan Jorden, men de trodde inte att den var fullt så stor. De sade att det, så vitt de visste, var den lägsta höjd de hade varit på, och den bästa observationen.

F: Gällde det för Australien?

S: Ja, det intrycket fick jag.

F: Kom det någon annan från regeringen?

S: Ja, här var en aeronautisk expert från - jag tror det var från flygbasen i Sale. Han frågade om liknande saker och ville veta om det hördes något motorbuller, men vi hörde inte något buller, inte något som vi känner till från dagens motorer.

F: För att gå tillbaka till själva objektet, lade ni märke till något ljus som kom från själva objektet vid något tillfälle?

S: Nej. Det fanns inget ljus, inget ljus i kupolen, och inte något ljus undertill.

- - - - -

Miss Sylvia Sutton, sekreterare för Victoria Flying Saucer Research Society, begärde ytterligare upplysningar av luftdepartementet. Hon

fick till svar att det hela troligen rörde sig om vissa tornadcliknande meteorologiska manifestationer. Dock tillstod luftdepartementet att de inte hade kommit till någon säker slutsats angående fenomenets natur.

Galax' korr. Hans Lauritzen har i ett personligt brev från miss Sutton fått närmare upplysningar om mr Brew. Bl. a. har miss Sutton och fem andra personer besökt honom, och alla är ense om att han verkar vara ett sanningsenligt och trovärdigt vittne, som på intet sätt skiljer sig från andra australiensiska lantbrukare.

- O - O - O - O - O - O -

|||||

Tefats-film

Mr Ali Rafael Diaz fotograferade i dec. -62 fyra ovala föremål från en flygmaskin i närheten av Auyantepuy i Venezuela. Han använde en 8 mm smalfilmskamera med färgfilm. Filmen visar hur objekten vertikalt höjer sig från föten av ett berg. Objekten som färdades med hög hastighet och under molnen, bildade en gruppering med en i mitten och tre runtom. De avgav ett svagt grönkänt sken.

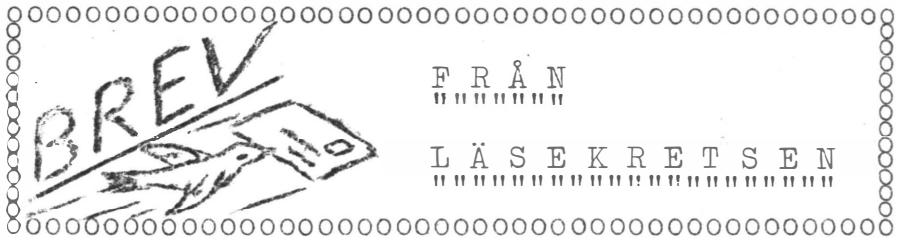
En vetenskaplig institution i Venezuela har undersökt filmen, och amerikanska flygvapnet har fått en detaljerad rapport.

= = = = =

En irländsk pilot, kapten Gordon Pendelton, och hans besättning fick den 23 maj 1962 vara med om en intressant observation, då de såg ett brunt, klotformigt föremål komma emot sig och under flygplanet, i en fart av uppskattningsvis 800 km./timmen.

Kaptenens kommentar efteråt: "Ända tills nu har jag varit skeptisk mot de så kallade flygande tefats-historierna..."

O = O = O = O = O = O = O

Har ni några kniviga problem eller har ni något särskilt på hjärtat, så välkomna med edra insändare till: M.I.S, Fack 2012, Malmö 2.

*****

Fråga:

Vid åtskilliga tillfällen har man observerat ljusfenomen och s.k. flygande tefat flera dygn i sträck. Varför har man inte tagit några verkligt goda fotografier vid dessa tillfällen?

Svar:

Det här är en fråga som ofta kommer upp, och den är inte så lätt att tillfredsställande besvara på några få rader. Nog har det visats upp mängder av tefatsfoton, men eftersom man måste vara både noggrann och misstänksam när det gäller tefatsfoton, så finner man att många fotografier måste gallras ut, såsom ganska "tvivelaktiga", då det ofta saknas vittnen eller över huvud taget påtagliga detaljer och fakta, vilka hade kunnat skingra tvivlen ifråga om fotografiernas äkthet.

Vid vissa tillfällen, t.ex. i Gill-fallet, som hör till de mera trovärdiga observationerna, har det olyckligtvis inte funnits någon kamera till hands, där det annars hade kunnat bli fina bildserier. Vid Gill-fallet, som varade i någon vecka, var hela 38 personer vittnen till händelserna. Den ende vite mannen tycks dock ha varit pastor Gill, och han hade såvitt vi vet inte någon kamera. Det är då inte särskilt troligt att någon av de andra heller hade kamera,

Ett annat, aktuellt fall är Svappavaara-

fenomenet. Det fanns säkerligen några kameror på platsen, men det tycks inte ha varit någon som tänkte på vilken betydelse ett bra fotografi skulle haft. DN sände upp en fotograf, men - då var det uppehåll i flygningarna!

Detta var ett par fall med negativt resultat, men det finns också många kända fall, bevittnade och helt pålitliga, där man har tagit både fotografier och filminspelningar.

Ett sådant fall är de märkliga fenomen, som hemsökte Cincinnati och trakten däromkring i slutet av år 1949 och början av år 1950. Vid dessa tillfällen rörde det sig om tusentals personer - däribland även vetenskapsmän - som bevittnade hur man vid flera tillfällen fångade in lysande skivor i strålkastare, och t.o.m. fotograferade skivorna med en 16 mm filmkamera.

Den 19 sept. 1952 befann sig den amerikanske pressfotografen Wallace Litwin ombord på flygplanskryssaren USS Franklin Roosevelt. Han var sysselsatt med att ta färgfotografier av replansstarter från fartyget, då han fick se piloter och däcksfolk stå och betrakta ett silverglänsande klot som passerade på himlen. Fotografen tog flera bilder som genast framkallades och visade sig vara mycket lyckade. Han hade fått med detaljer från fartyget på varje foto, och genom jämförelser kunde man se, att det flög med mycket stor hastighet. Dessa värdefulla fotografier har av någon anledning aldrig publicerats...

En annan bra observation gjordes under solförmörkelsen den 30 juni 1954 över Liffjeld i Norge. Tre SAS-plan med ca 50-talet observatörer befann sig på 5.000 meters höjd, då man kl. 14.17 fick syn på två lysande skivor som tydligt roterade. Man kunde beräkna att skivorna befann sig på ca 30 km:s avstånd. Från denna observation har man en utmärkt filmupptagning, vilken - även denna - vid en noggrann granskning ger den entydiga slutsatsen:

Flygande tefat är en realitet!

STJÄRNLJUSETS POLARISATION MYSTIFIERAR

av Yngve Freij

I vanliga fall färdas ljuset rätlinjigt med en hastighet av 300.000 km./sek. Samtidigt har ljuset också en vibrationsrörelse, vinkelrätt mot fortplantningsriktningen. Om vi i det här fallet liknar ljuset vid en samling stavformiga partiklar, så bör det, när det utsändes från en stjärna, vara orienterat i alla tänkbara riktningar och helt utan ordning.

För ca 14 år sedan upptäckte ~~man~~ emellertid att ljuset från avlägsna stjärnor verkligen var märkbart polariserat, d.v.s. "ljusstavarna" var ordnade i samma riktning, liksom utspridda järnfilspån "rättar in sig" under magnetens inverkan.

Eftersom ljuset från dessa avlägsna stjärnor hade passerat mer eller mindre täta gas- och stoftmoln i vår vintergata, så drog man den slutsatsen att denna interstellära materia i sig själv står under inverkan av magnetfält, som på så sätt endast släpper igenom "ljusstavar" ordnade i en viss riktning.

Nu ställde man sig frågan: hur har dessa gigantiska magnetfält uppkommit? Efter vad man vet - eller tror sig veta - sträcker sig stjärnornas magnetfält inte så långt ut i rymden, därför ansåg man att dessa magnetfält har sitt ursprung i elektriska strömmar i själva den interstellära rymden. Vad som från början har givit upphov till dessa strömmar och magnetfält kan man inte ge något svar på.

I denna korta sammanfattning ser vi ungefär hur mycket man ansåg sig veta om detta problem för ca 14 år sedan. I dag är emellertid läget litet annorlunda, eftersom nyupptäckta egendoms-ligheter hos mätresultaten, och de därmed följande nya teorierna har gett anledning till en hel del förvirring. Man anser faktiskt, att vi vet mindre om detta fenomen idag än för 14 år sedan...

En av huvudanledningarna är, att olika pola-

risations av samma stjärna oftast har givit alldeles för stora avvikelser från varandra, och man frågar sig nu: beror detta på instrumentella felkällor, eller har dessa avvikelser verkligen ett kosmiskt ursprung?

Man har redan gjort en del undersökningar för att försöka avslöja eventuella periodiska förändringar hos polarisationsegenskaperna för vissa stjärnor. Resultaten är inte övertygande, och ofta rentav varandra motsägande.

En forskare, Thiessen, anser sig ha funnit ett tydligt samband mellan en stjärnas magnetfält och dess polarisationsegenskaper (i detta fall hos stjärnan HD 71866, som har ett variabelt magnetfält). En annan forskare, Vardandjan, som undersökt ett stort antal stjärnor, däribland även HD 71866, förnekar dock bestämt att det skulle finnas något som helst samband.

Ännu en forskare, Grigorjan, har i något enstaka fall funnit en variation hos mätapparaturen, som han tror vara reell, och alltså inte beror på något instrumentfel. Å andra sidan hävdar Hiltner, som är väl förtrogen med polarisationens mätteknik, att alla de hittills funna variationerna utan tvekan har sitt ursprung i instrumenten.

I denna röra av motstridiga uppfattningar befinner sig alltså forskningen idag, beträffande polarisationsproblemet. Man kanske kan dra en parallell till den chock, som astronomiforskningen fick för ett tiotal år sedan, då det visade sig att man var tvungen att fördubbla avstånden till andra vintergator, som en följd av de nya resultat man uppnådde med det nya 5-metersteleskopet på Mount Palomar.

Kanske är det nu bäddat för en motsvarande överraskning beträffande problemet med stjärnljusets polarisation. Vi får vänta och se.

"DEN FANTASTISKA ORGELN"

"Skeptikern som tror att Universum är en tillfälligheternas produkt, är mera vidskeplig än den religiöse, som tror att Universum skapats av Gud."
Cyril Scott

Madame H.P.Blavatsky gick ofta till angrepp mot sin samtida vetenskaps materialistiska betraktelsesätt av Universums uppkomst. Hon saknade oftast inte humor när hon slungade ut sina bitande anmärkningar, och det som nu följer är nog lika aktuellt idag som år 1888 då den Hemliga Lärnan skrevs, varur följande rader är hämtade:

"Antag att en ockultist framställde det påståendet, att den första stora orgeln i en katedral ursprungligen uppkommit på följande sätt:

Först bildades efter hand i rymden ett organiserbart material, som så småningom gav upphov åt en slags materie, kallad orgel-PROTEIN, och sedan denna under inflytande av tillfälliga krafter inträtt i ett slags tillstånd av labil jämvikt, bildades därur långsamt och majestätiskt varjehanda nya kombinationer, såsom snidad och polerat trä, mässingskolvar och krampor, läder och elfenben, luftrör och bälgar. Alla dessa delar ordnade sig så småningom till en harmonisk och symmetrisk mekanism, varur plötsligt frambrusade Mozarts "Requiem", som följdes av en sonat av Beethoven o.s.v. i oändlighet, varvid tangenterna spelade av sig själva och luften blåste i piporna av egen inneboende kraft och ingivelse.

Vad skulle vetenskapen säga om en slik teori? Dock är det precis på detta sätt, som materialismens målsmän beskriva daningen av världsalldet med dess millioner varelser, och människan, dess andliga krona."

Den Hemliga Lärnan

1921 års upplaga, del II, sid. 384.

HIMMEL MELLAN OCH JORDEN

Liv på Jupiter?

Mr Rainer Bergen, en forskare vid Lockheed Aviation Company, har förutsagt att människan kommer att möta någon form av utomjordiskt liv inom tio år. Uttalandet gjordes vid American Astronautical Societys årliga möte i Los Angeles.

Mr Berger sade också att planeten Jupiter, trots sina giftiga moln av ammoniak och metan, kan ha en behaglig temperatur för människor. Under molnen kan det finnas ljumma oceaner och miljöer som lämpar sig utmärkt för liv.

De senaste två åren har flera vetenskapsmän allvarligt börjat överväga om Jupiter verkligen är så ogästvänlig som man förut trott.

(Sammandr. ur UFO-Investig., jan.-febr. -63)

- - - - -

Är Jorden bebodd?

Endast ett av de flera tusen fotografier som Tiros-satelliten tagit av jorden visar något spår av att vår planet är bebodd. På fotografiet avtecknar sig några vägar, som slingrar sig genom de kanadensiska skogarna.

Det är således ännu för tidigt att med bestämdhet uttala att planeten Jorden är bebodd..

(Sammandr. ur UFO-Investig., jan.-febr. -63)

- - - - -

En mystisk satellit cirklar kring Jorden sedan den 12 sept. 1962. Varken USA eller Sovjet vill kännas vid den...

Det äldsta skelettet i Amerika?

På Santa Barbara Channel Island har man funnit ett skelett, som enligt C-14-testen är ca 10.000 år gammalt. Fyndet gjordes av Phil Orr, kurator vid naturhistoriska museet i Santa Barbara, Californien. Orr sade, att nyheten om skelettet hemlighölls i två år, tills vetenskapsmännen kunde bestämma fyndets ålder. Det enda övriga fynd som anger att människan kan ha funnits på västra halvklotet för mera än 10.000 år sedan är, enligt Orr, ett ofullständigt skelett som grävdes upp ur den s.k. Fiskbensgrottan nära Reno i Nevada år 1952.

- - - - - (FATE, febr. -63)

Det spökar!

Myndigheterna i Hongkong har vänt sig till en grupp buddhistmunkar för att få slut på spökerierna i två gamla hus, som användes under ockupationen 1941-1945. Enligt ryktet dödades många kinesiska fångar där. Mystiska makter ställer nu till med stor förvirring, genom att rumstera om bland noggrant sorterade handlingar, och genom att flytta föremål till de mest oväntade platser.

En talesman för myndigheterna har nu bekräftat, att man kontaktat en buddhistorganisation för att få hjälp att lösa gåtan.

- - - - -

Tankeöverföring

En graduerad amerikansk student vid Oxforduniversitetet, Stephen Abrams, tror att interkontinental tankeöverföring kan komma att utvecklas inom en överskådlig framtid. Han säger att ryssarna har bevis på att elektromagnetiska vågor utgår från människans hjärna, på en våglängd av 2 mm.

(Sammandrag ur SPACE)

GALAX presenterar här det första avsnittet av professor Marcel F. Homets föredrag, hållet vid SUFOI:s kongress i Fredericia den 5 maj 1963. Materialet har överförs från SUFOI:s danska översättning.

Utdrag av: "VÄRLDENS NAVEL" eller
"MÄNNISKOSLÄKTETS ROMAN"
av Marcel F. Homet.

- - -

HAR VI ÅTERUPPTÄCKT FLYGTEKNIKEN I FÖRHISTORISKA KULTURER?

När man behandlar frågan om en flygteknik i förhistoriska kulturer, kommer man troligen att förvirra en åhörarkrets, som är van att höra att förhistorien är vildens tidevarv, där människan endast nått så långt att hon kunde uppehålla livet, tack vare mer eller mindre primitivt tillhuggna stenredskap, och att varje tecken på en hög civilisation - i synnerhet en sådan som kände till luftskeppen - som följde därav skulle vara utesluten.

Inom detta område befinner sig vetenskapen, ställd inför en otrolig mängd dokument som inte borde undervärderas, eller ännu bättre, som borde dragas fram ur det mörker, vari de ända tills nu medvetet och systematiskt gömts undan.

Det blev därför det mål, som jag under många år föresatte mig, då jag först utgav "Solens Söner", som utkommit i Tyskland, Schweiz, Brasilien och England, och som har varit och fortfarande kommer att bli föremål för de våldsamaste angrepp.

Därnäst: "På jakt efter solgudarna", som snart kommer att givas ut i England, och slutligen "Världens Navel".

Denna triologi visar i stora drag:

- Existensen av ofantliga solkalendrar eller kosmiska kalendrar, vilka jag personligen har studerat, speciellt i Peru, Bolivia och

Egypten, och som man återfirmer från Indien till Polynesian. Även om dessa kalendrar inte är av samma utförande, så är de av samma princip.

- Konstruktioner av ramper och steninstrument, som tjänar till att bestämma meridianer och andra kosmiska element, som jag själv har upptäckt på platser i Peru och Bolivia.

- Att den övervägande delen av de berättelser som vi har fått av folkstammar som varit övertygade om (och inte bara trott - denna olikhet är ytterst viktig) dessa minnens existens, i regel refererar till de eventuella luftfartyg, som ofta har satts i samband med krig eller ofantliga naturkatastrofer.

Om vi således sammanfattar alla dessa oemot-sägliga fakta, kommer vi att frestas till den slutledningen, att det tidigare har existerat en civilisation med en mycket hög kultur, kanske knuten till kosmos, en civilisation som försvunnit just på grund av dessa kosmiska naturkatastrofer, vilka troligen har framkallats av "trollkarlslärlingar", som har lekt med en och annan atombomb, som i sin tur kanske utlöste den universella syndafloden, vilket flertalet av de gamla sägnerna och de heliga böckerna skildrar i samma form.

Man kommer att säga att detta låter otroligt, att alltihop är rena galenskapen - kanske -, men i varje fall så skulle de italienska inkvisitorerna ha ansett så, de som i det 17:e århundradet brände Giordano Bruno, vars skuld låg i, att han förnekade att vårt solsystem skulle vara centrum i universum. Martyrerna påstod även att det - då det var oändligt - inte kunde ha något centrum.

Likaså skulle vi kunna draga fram andra faktum, som skulle visa oss, att det tidigare existerade en civilisation som kände till allt detta, ty vi vet mycket väl, att de förhistoriska civilisationer som vi känner till, absolut inte disponerade över något som helst medel som kunde sätta dem i stånd att förklara

och bekräfta dessa fakta.

Men det har funnits något annat...

Det märkliga är, att detta "annat" tycks ha blivit belyst för oss - åtminstone i stora drag - genom ett meddelande som överste Albert M. Chop vid amerikanska flygvapnet år 1952 av USA:s hemliga underrättelsetjänst, fick tillåtelse att delge åt pressen:

"Amerikanska flygvapnet" säger han, "har inte förnekat, att oidentifierade föremål kommer från andra planeter".

Om de beskrivningar av föremålen, som lämnats av ett otal goda observatörer äro exakta, är den enda lösningen att de är interplanetriska.

En sak är i varje fall säker: vi är föremål för övervakning av varelser från rymden, ett konstaterande som bekräftats av elektroingenjör Wilbur Smith från den kanadensiska UFO-undersökningskommittén, då han förklarar att UFO:s enligt hans mening kommer från planeten Mars, tillsammans med mindre varelser, boende utanför solsystemet, och som tagit Mars till operationsbas.

Detta uttalande orsakar - förståeligt nog - en hel del röra, för man kan ju med rätta fråga sig, hur stor hastighet de färdas med, dessa luftskepp som besöker oss. Enligt professor Bowen skulle en radiovåg, som på en sekund hinna sju varv runt Jorden, taga 100000 år i anspråk enbart för att passera vårt stjärnsystem; med andra ord, ett rymdskepp, som kom från vår vintergata med denna fart, skulle kanske behöva några tusen år för att nå oss. Då vi inte kan gå med på att varelser lever i flera tusen år, måste vi, såvida inget. Wilbur har rätt, göra klart för oss, att det rör sig om materiella möjligheter som ligger helt utanför vår fattningsförmåga.

Men om man kunde fråga en dagsslända - vars levnadslopp utgöres av 24 timmar - vad den hade för åsikt om människan och hennes levnadsålder, skulle den antingen skratta oss rakt upp i an-

siktet och säga att människan inte existerade - med tanke på att de uppfattar de yttre tingen annorlunda än vi -, eller också skulle den tala om för oss, att människan under inga omständigheter skulle kunna ha en så lång levnadsålder som ca 540.000 timmar, därför att detta är en absolut omöjlighet (åtminstone med en dagsländas betraktelsesätt).

- - - - -

Man blir otvivelaktigt förvånad över att se så många sägner eller traditioner som är baserade på Guddomen. Detta beror främst på två orsaker: för det första, att "prästerna", och även trollkarlarna, hos de förhistoriska folken var de enda som kunde vidarebefordra upplysningar om en sedan länge försvunnen kultur; för det andra, att de ursprungliga religionerna alltid har känt till Gudsaspekten i tre olika personer.

I den äldsta av oss kända forntiden, hade den mest betydande guden på Sydamerikas västkust - från Colombia räknat - samma namn som den som fanns i Arabien. Jag är mycket väl medveten om att de lärde nu kommer att förklara lagen om orsak och verkan för mig, ett klassiskt tema, som vetenskapen använder sig av när den inte kan förklara ett faktum som är okänt i förhållande till de erkända teorierna.

Det kan emellertid inte skada att förklara varför denna gid både i Sydamerika och i Arabien hade samma kön. Ja, man skulle kunna förklara, hur det hänger ihop, att Arabiens och Sydamerikas gud bar samma namn.

Bara detta är något högst märkligt, inte sant? Men när man får erfara, att dessa två gudar på ungefär samma tidpunkt fick omvänt kön, då blir man sannerligen inte klokare - eller rättare - man tvivlar.

Och likväl: från den store manlige guden Måne, och från den kvinnliga hjälpguden Sol, har man kommit till den store manlige guden Sol, och till den kvinnliga hjälpguden Måne, men likväl,

man har bevarat samma namn på båda sidor om Atlanten, ett namn som - hur otroligt det än låter - både till konsonans och betydelse är rent semitiskt.

Man må alltså göra klart för sig, att den berömda frågan om orsak och verkan inte spelar den minsta roll här, därför att det är något annat som gör sig gällande.

Låt oss taga den "heliga tummen" och den "heliga elnen" från Främlre Orienten och från Egypten, vilka - enligt de främsta specialis-ternas åsikt, såsom Abbed T. Moreux, ledare för det franska observatoriet i Bourges - är otroligt mera exakta än vårt mått, som kallas urmetern.

Den "heliga tummen" är baserad på längden av en linje från Jordens centrum till dess pol - vem har för övrigt, för att konstruera pyramiderna och Noas ark, som otvivelaktigt är av sumeriskt ursprung, kunnat mäta denna linje? - och man får en möjlig förklaring på detta, när man läser vad som framgår av psalm 19, 3-4 verserna, nämligen:

"Den ena dagen utgjuter sitt tal till den andra, och den ena natten kungör den andras vetenskap. Ej finnes tal, ej heller ord, med vilka deras röst ej hört".

Vad var då detta för en tradition, som i så hög grad har anförts bevis?

På detta svarar Carl Young:

"Det tycks ha existerat en omedveten kollektiv själ, en mottagare va de idéer som man gav uttryck åt i de äldsta tiderna, och denna själ skulle öva ett betydligt inflytande på våra föreställningar och på vårt individuella beteen-de". Alltså på våra (?) moderna vetenskaper?

- - - - -

För någon tid sedan fick min vän och lärare, professor Louis Massignon vid det franska kollegiet, mig att lägga märke till, att det - i överensstämmelse med uttalanden av professor dr Walter Wiora vid Kieluniversitetet - hade existerat stenåldersmusik från grottbornas tid,

med danser och masker, som utfördes framför inristade bilder, på vilka man sköt med ett slags bågar, som ansågs vara musikinstrument.

Professor Massignon förklarade avslutningsvis att denna grottmusik från Europas stenåldersperiod vir i minsta detalj identisk med den som förefinnes hos buschmännen i Sydafrika, pygmeerna i Centralafrika, samerna i Norden och även hos onaserna på Eldslandet i Sydamerika.

Till dessa vill jag foga vissa folkstammar från Amazonas inre, vilka jag levt samman med, och varifrån onaserna har emanerat. Där återfinner man för övrigt samma danser med samma masker som t.ex. i Melanesien.

Men dessa grottberättelser, enligt vilka man på magisk väg dödade djur, vars porträtt man målat på väggarna, var mycket mera djupgående än den moderna vetenskapen anför, med hänsyn till det faktum, att det för att dräpa, var nödvändigt att pilen flög mot sitt mål, vilket den ej kunde, om bågsträngen som gav den impulsen inte dessförinnan hade givit ifrån sig ett visst ljud. Detta ljud kunde hos magdalen-stammarnas trollkarlars undermedvetna (det undermedvetna som Young syftar på) omvandlas till en kraft som upphävde tyngdlagen... Otroligt!

Detta får mig att tänka på sägnerna från Orkney och Lewis-öarna norr om Skottland. Dessa sägner bekräftar att frambringandet av vissa ljud kan få en att flyga. I övrigt omtalas det i vissa strofer av Dzyans bok (en hebreisk bok, översatt till sanskrit, därifrån till gammalkinesiska, som kommit från ett åldrigt språk som numera försvunnit):

(Forts. nästa nr.)

=====

Vad använde grekerna... (Forts. från sid. 5)

att dess huvudbeståndsdel var ett keramiskt pulver, men den exakta sammansättningen har man ej senare kunnat komma på.

(Ur SDS)

MALMÖ INTERPLANETARISKA SÄLLSKAP

Fack 2012 - Malmö 2